

Plenarhandling

22.5.2013

B7-0234/2013 }
B7-0236/2013 }
B7-0239/2013 }
B7-0240/2013 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

Verts/ALE (B7-0234/2013)

S&D (B7-0236/2013)

ALDE (B7-0239/2013)

GUE/NGL (B7-0240/2013)

om Guantánamo: hungerstrejk bland fångarna
(2013/2601(RSP))

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, María Muñiz De Urquiza, Pino Arlacchi, Libor Rouček, Liisa Jaakonsaari, Mitro Repo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Richard Howitt, Marc Tarabella, Antigoni Papadopoulou

för S&D-gruppen

Sophia in 't Veld, Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Johannes Cornelis van Baalen,

Ramon Tremosa i Balcells, Marielle de Sarnez, Graham Watson,

Sonia Alfano, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Izaskun Bilbao Barandica,

Robert Rochefort, Hannu Takkula, Anneli Jäätteenmäki, Alexandra Thein

för ALDE-gruppen

Barbara Lochbihler, Hélène Flautre, Rui Tavares, Raúl Romeva i Rueda,

Carl Schlyter, Malika Benarab-Attou, Mark Demesmaeker,

Nikos Chrysogelos, Catherine Grèze

för Verts/ALE-gruppen

RC\937157SV.doc

PE509.847v01-00 }
PE509.849v01-00 }
PE509.852v01-00 }
PE509.853v01-00 } RC1

Marie-Christine Vergiat, Marisa Matias, Alda Sousa
för GUE/NGL-gruppen
Laima Liucija Andrikienė, Bernd Posselt

RC\937157SV.doc

PE509.847v01-00 }
PE509.849v01-00 }
PE509.852v01-00 }
PE509.853v01-00 } RC1

SV

Europaparlamentets resolution om Guantánamo: hungerstrejk bland fångarna (2013/2601(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av internationella konventioner och normer om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och särskilt det absoluta förbudet mot tortyr, misshandel, påtvingade försvinnanden och summariska avrättningar, rätten att inte fängslas utan rättegång och rätten till en rättvis rättegång,
 - med beaktande av sina tidigare resolutioner om Guantánamo, särskilt resolutionerna av den 11 september 2012 om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande¹, den 18 april 2012 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen och Europeiska unionens politik på området, inbegripet följderna för EU:s strategipolitik för mänskliga rättigheter² och den 9 juni 2011 om Guantánamo: det förestående beslutet om dödsstraff³,
 - med beaktande av president Obamas dekret av den 22 januari 2009, i vilket han beordrade att fånglägret i Guantánamobukten skulle stängas senast den 22 januari 2010,
 - med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 15 juni 2009 från EU och dess medlemsstater och Förenta staterna om stängningen av fånglägret i Guantánamobukten, liksom av slutsatserna från rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) av den 4 juni 2009 samt systemet för informationsutbyte,
 - med beaktande av uttalandet av den 5 april 2013 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter,
 - med beaktande av uttalandet av den 11 april 2013 från chefen för Internationella rödakorskommittén, Peter Maurer, i vilket han protesterade mot tvångsmatningen av de fångar som inlett en masshungerstrejk i fånglägret på Guantánamobasen och med kraft uppmanade president Barack Obama att göra mer för att lösa den ”ohållbara” rättsliga belägenhet som fångarna där befinner sig i,
 - med beaktande av det gemensamma öppna brev av den 11 april 2013 som undertecknats av 26 internationella icke-statliga människorättsorganisationer, i vilket dessa med eftertryck uppmanar den amerikanske presidenten att leva upp till sitt löfte från 2009 om att stänga fånglägret i Guantánamobukten,
 - med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen,
- A. Den 6 februari 2012 inledde en stor grupp fångar i fängelset i Guantánamobukten en hungerstrejk i protest mot fängelseförhållandena och deras fortsatta kvarhållande på Guantánamobasen. Enligt militära myndigheter deltar 100 fångar i hungerstrejken, varav 29 tvångsmatas och fem får sjukhusvård.

¹ Antagna texter, P7_TA(2012)0309.

² Antagna texter, P7_TA(2012)0126.

³ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 132.

- B. Elva år efter det att fängelset öppnades har 86 av de 166 fångarna fått klartecken att de kan lämna lägret, men de hålls fortfarande kvar på obestämd tid. Endast sex personer kommer att ställas inför rätta.
- C. Den 26 mars 2013 inlämnades en brådskande hemställan till den amerikanska federala domstolen i District of Columbia som gör gällande att vakterna på Guantánamobasen har vägrat att ge fångarna tjänligt dricksvatten och tillräckligt med kläder i syfte att undergräva hungerstrejken.
- D. I EU:s och Förenta staternas gemensamma uttalande av den 15 juni 2009 uppmärksammades president Obamas löfte om att beordra att stängningen av fånglägret i Guantánamobukten skulle ske senast den 22 januari 2010. I januari 2013 lades emellertid den byrå som bär ansvaret för att stänga basen ned, samtidigt som kongressen hittills har blockerat alla försök från Obamaadministrationens sida att stänga Guantánamolägret. Den amerikanska regeringen har sagt att den fortfarande har som mål att stänga basen.
- E. Den 5 april 2013 sade FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter i ett uttalande att det fortsatta kvarhållandet på obestämd tid av många fångar är att beteckna som godtyckligt frihetsberövande, vilket uttryckligen strider mot Förenta staternas utfästelser, men också mot internationell rätt och internationella bestämmelser som Förenta staterna är skyldigt att följa, och att Guantánamofängelset bör stängas.
- F. Den 13 april 2013, kort efter ett besök av en delegation från Internationella rödakorskommittén, utbröt våldsamma sammandrabbningar mellan fängelsevakter och fångar i samband med vilka icke-dödliga skott avfyrades och improviserade vapen förekom, till följd av beslutet att flytta fångarna från Camp 6 till det mer isolerade Camp 5.
- G. Den 30 april 2013 påpekade president Obama än en gång att fånglägret i Guantánamobukten ”måste stängas” och framhöll att fånglägret skadar Förenta staternas internationella status och fungerar som ett rekryteringsverktyg för extremister.
- H. Försvarsadvokater och Internationella rödakorskommittén hävdar att en viktig orsak till hungerstrejken är fångarnas frustration över att de saknar utsikter att bli frigivna, särskilt efter det att president Obama i januari förnyade den så kallade National Defence Authorization Act (NDAA), vilken inbegriper bestämmelser som innebär att Guantánamolägret kommer att finnas kvar inom överskådlig framtid.
- I. Genom NDAA har det blivit praktiskt taget omöjligt för fångarna att återvända hem, eftersom denna anger att fångarna inte kan återvända till ett land som konfronteras med ett hot som sannolikt riskerar att i avsevärd utsträckning påverka regeringens förmåga att utöva kontroll över den repatrierade personen.
- J. När det gäller de fem så kallade ”särskilt värdefulla fångarna” för vilka förfaranden redan har inletts, har försvarets sekretess fullständigt komprometterats i och med att material och tusentals e-postmeddelanden har försvunnit ur datorer och att man upptäckt att avlyssningsutrustning kamouflerats som rökdetektorer. Till följd av detta har den ansvarige domaren beslutat att förfarandena ska skjutas upp på obestämd tid. Försvarets chefsadvokat har beordrat försvarsadvokaterna att inte längre använda datorer för privilegierat och konfidentiellt material.

- K. Det finns i dagsläget bara ett enda civilflyg till Guantánamo, med mycket begränsad trafik, vilket begränsar tillträdet för pressen, advokater och människorättsaktivister.
1. Europaparlamentet noterar att det finns ett nära transatlantiskt förhållande som bygger på en gemensam värdegrund och på respekt för grundläggande, universella och icke förhandlingsbara mänskliga rättigheter, såsom rätten till en rättvis rättegång och förbudet mot godtyckliga frihetsberövanden. Parlamentet välkomnar det täta transatlantiska samarbetet i en lång rad internationella människorättsfrågor.
 2. Europaparlamentet bekymrar sig för de hungerstrejkande och tvångsmatade fångarnas välbefinnande, och är mycket oroad över fångarnas mentala och fysiska hälsa. Flera av dem har utsatts för tortyr eller omänsklig och förnedrande behandling.
 3. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till de amerikanska myndigheterna att omedelbart stänga fånglägret i Guantánamobukten och att under alla omständigheter förbjuda användningen av tortyr och misshandel. Parlamentet begär att de fångar som har fått klartecken att de kan lämna lägret faktiskt ska få lämna lägret och återsändas till sina hemländer eller till andra länder för vidarebosättning, och att återstående fångars fall ska prövas i en civil domstol enligt standarderna för en rättvis rättegång.
 4. Europaparlamentet kräver att de amerikanska myndigheterna garanterar att fångarnas hälsa bedöms av oberoende läkare och att de får vård, och stöder Internationella rödakorskommitténs ståndpunkt att tvångsmatning ska avvisas som ett brott mot de grundläggande friheterna. Parlamentet uppmanar de amerikanska myndigheterna att se till att fångarnas advokater får tillgång till all information om tillståndet för deras klienters hälsa och välbefinnande och att i förekommande fall se till att experter från FN:s råd för mänskliga rättigheter, icke-statliga organisationer och medier får tillträde.
 5. Europaparlamentet ställer sig bakom uttalandena från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om att folkrätten visserligen kräver att det inte får förekomma någon straffrihet för terroristhandlingar, brott eller grymheter, men att mänskliga rättigheter är universella och gäller för alla, inbegripet personer som misstänks ha begått de allvarligaste av brott, och att människor som frihetsberövats måste behandlas mänskligt och med respekt för deras inneboende människovärde.
 6. Europaparlamentet påpekar att det fortsatta kvarhållandet utan rättegång av dessa män strider mot grundläggande rättsprinciper. Parlamentet betonar att det godtyckliga frihetsberövandet är ett uppenbart brott mot folkrätten och att detta allvarligt undergräver Förenta staternas ställning som försvarare av mänskliga rättigheter.
 7. Europaparlamentet är mycket oroad över de fortsatta hinder som NDAA innebär för stängningen av fånglägret liksom för prövningen av fångarnas fall i civila domstolar, där så är motiverat, eller för deras frigivning. Parlamentet anser att de Guantánamofångar mot vilka det har väckts åtal ska få sina fall prövade i civila domstolar, i synnerhet som militärkommissionerna inte uppfyller de internationella standarderna för en rättvis rättegång.
 8. Europaparlamentet uppmanar med kraft president Obama att utse någon i Vita huset för att bistå vid återsändandet eller vidarebosättningen av de fångar som har getts klartecken att lämna fånglägret.

9. Europaparlamentet påminner om medlemsstaternas beredvillighet att hjälpa Förenta staterna att stänga Guantánamolägre, och uppmanar vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik att samordna ett gemensamt medlemsstatsinitiativ för att uppmana den amerikanske presidenten att agera, liksom att erbjuda sig att ta emot ytterligare Guantánamofångar på europeisk mark, särskilt det dussintal män som har fått klartecken att de kan lämna lägre och som inte kan återvända till sina hemländer.
10. Europaparlamentet påminner även om Förenta staternas beredvillighet att bidra till EU-medlemsstaternas kostnader för att ta emot före detta fångar, vilket fastställs i EU:s och Förenta staternas gemensamma uttalande av den 15 juni 2009, och uppmanar den amerikanska regeringen att fullgöra sin skyldighet att stödja före detta fångar inte bara under vidarebosättningen utan även därefter.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Förenta staternas president, den amerikanska kongressen och senaten, Förenta staternas utrikesminister, militärkommissionernas kabinett, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s höga representant för mänskliga rättigheter, ordföranden för FN:s generalförsamling och FN-medlemsstaternas regeringar.